

Kuna Prantsusmaa on jätnud 12. juuli 1985. aasta seaduse nr 85-704 avalik-õiguslike isikute ehitustegevuse ja nende suhte kohta ehitustööde eraõiguslikest isikutest teostajatega, muudetud 14. novembri 1996. aasta seadusega nr 96-987 linnauuendamisakti rakendamise kohta, artiklis 4 ehitustööde allhankelepingute sõlmimise õiguse Prantsuse õiguses ammendavalt loetletud juriidilistele isikutele, siis on Prantsusmaa rikkunud nõukogu 18. juuni 1992. aasta direktiivist 92/50/EMÜ, millega kooskõlastatakse riiklike teenuslepingute sõlmimise kord, muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. oktoobri 1997. aasta direktiiviga 97/52/EÜ ning EÜ artiklist 49 tulenevaid kohustusi.

(¹) ELT C 200, 23.8.2003.

EUROOPA KOHTU

(kolmas koda)

20. oktoobri 2005. aasta otsus

liidetud kohtuasjades C-327/03 ja C-328/03: (Bundesverwaltungsgericht'i esitatud kaks eelotsusetaotlust): Bundesrepublik Deutschland versus ISIS Multimedia Net GmbH ning Co. KG jt (¹)

(Telekommunikatsiooniteenused — Direktiiv 97/13/EÜ — Artikli 11 lõige 2 — Tasu uute telefoninumbrite kättesaadavaks tegemise eest — Endise monopoli õigusjärglaseks oleva ettevõtja käsutuses olev tasuta numbrite varu)

(2005/C 315/05)

(Kohtumenetluse keel: saksa)

Liidetud kohtuasjades C-327/03 ja C-328/03, mille esemeks on EÜ artikli 234 alusel Bundesverwaltungsgericht'i (Saksamaa) 30. aprilli 2003. aasta otsusega esitatud kaks eelotsusetaotlust, mis saabusid Euroopa Kohtusse 28. juulil 2003, menetluses: **Bundesrepublik Deutschland versus ISIS Multimedia Net GmbH und Co. KG**, keda esindas **ISIS Multimedia Net Verwaltungs GmbH (C-327/03)**, **Firma O2 (Germany) GmbH und Co. OHG (C-328/03)**, tegi Euroopa Kohus (kolmas koda), koosseisus: koja esimees A. Rosas, kohtunikud J. Maleknovský, S. von Bahr (ettekandja), A. Borg Barthet ja U. Lohmus,

kohtujurist: D. Ruiz-Jarabo Colomer, kohtusekretär: vanemametnik M. Ferreira, 20. oktoobril 2005 otsuse, mille resolutivosa on järgmine:

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 10. aprilli 1997. aasta direktiivi 97/13/EÜ üldlubade ja üksiklitsentside ühise raamistiku kohta telekommunikatsiooniteenuste valdkonnas artikli 11 lõiget 2 tuleb tõlgendada selliselt, et sellega on vastuolus põhikohtuasjas käsitletud siseriiklikud õigusnormid, milles on ette nähtud, et uus operaator telekommunikatsiooniteenuste turul peab maksma telefoninumbrite kättesaadavaks tegemise eest tasu, arvestades nende majanduslikku väärtust, samas kui telekommunikatsiooniettevõtja, kes omab sama turgu valitsevat seisundit, võttis tasuta üle väga olulise osa endise monopoli, kelle õigusjärglane ta on, valduses olnud numbreid ning siseriiklikus õiguses on selle reservi kohta tagantjärele tasu maksmine välistatud.

(¹) ELT C 251, 18.10.2003.

EUROOPA KOHTU

(suurkoda)

18. oktoobri 2005. aasta otsus

kohtuasjas C-405/03 (Gerechtshof te 's- Gravenhage eelotsusetaotlus): Class International BV versus Colgate-Palmolive Company, Unilever NV, SmithKline Beecham plc, Beecham Group plc (¹)

(Kaubamärgid — Direktiiv 89/104/EMÜ — Määrus (EÜ) nr 40/94 — Kaubamärgiga antavad õigused — Kaubamärgi kasutamine kaubandustegevuses — Originaalkaupade importimine ühendusse — Välistransiidi- või tolliladustamisprotseduurile suunatud kaubad — Kaubamärgi omaniku keeld — Välistransiidi- või tolliladustamisprotseduurile suunatud kaupade müügist pakkumine või müümine — Kaubamärgi omaniku keeld — Tõendamiskohustus)

(2005/C 315/06)

(Kohtumenetluse keel: hollandi)

Kohtuasjas C-405/03, mille esemeks on EÜ artikli 234 alusel Gerechtshof te 's- Gravenhage (Madalmaad) 28. augusti